

Даценко Т. В., Кравченко Д. М., студентки,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Терещенко Н. М., старший викладач

УКРАЇНА ТА ЄС: ОСТАННІ КРОКИ ДО АСОЦІАЦІЇ

З моменту набуття Україною незалежності у 1991 році Європейський Союз та Україна почали динамічно розвивати відносини один з одним.

Україна – це держава, яка є пріоритетним партнером ЄС у рамках European Neighbourhood Policy (Європейської політики сусідства) та Східного партнерства. Правові засади відносин «ЄС-Україна» ґрунтуються на Partnership and Co-operation Agreement (Угоді про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС) [1, с. 37].

Амбіції ЄС та України щодо посилення відносин один з одним створили можливість вийти за межі співпраці й сягнути поступової економічної інтеграції та поглиблення політичного співробітництва.

Таким чином, у березні 2007 року почалися перемовини щодо нової Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Вони завершилися у грудні 2011 р. Нова Угода передбачає політичну асоціацію та економічну інтеграцію України з ЄС.

21 березня 2014 року глави держав та урядів Європейського Союзу та Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк, підписали політичні положення Угоди про Асоціацію між ЄС та Україною. Підписання даного документа підкреслило сильну підтримку України з боку ЄС у складні часи. Також було знову підтверджено прагнення підписати другу частину положень. Тим часом, ЄС скоро тимчасово усуне митні збори з українського експорту до ЄС. Дані кроки є підтвердженням спільного прагнення ЄС та України до політичної асоціації та економічної інтеграції.

Нинішній рік для України є справді доленосним, адже ми вперше за 23 роки незалежності зробили реальні дії в напрямку євроінтеграції. Або країна зуміє зробити прорив у європейському напрямку інтеграції, або конфлікт на сході України закінчиться дуже погано.

Хоч би якою привабливою була ідея про нейтралітет і статус «моста» між Європою та Азією, у сформованій геополітичній ситуації врятуватися від російської агресії можливо лише сховавшись під парасолькою ЄС і НАТО. В іншому разі сценарій розпаду країни, який ще нещодавно видавався малоймовірною страшилкою Кремля, цілком може стати реальністю [3-5].

Першим кроком до асоціації стало підписання договору про асоціацію з ЄС. З одного боку, підписання згаданого документа було чи не головною

вимогою, з якої почалися всі революційні події в Україні, тому цю угоду саму по собі можна вважати досягненням мети. Однак з іншого боку, заплативши дуже велику ціну за європейський курс, українська влада могли наполягати на більш значних інтеграційних перспективах, щонайменше обіцяючи прийняти Україну в ЄС хоча б у далекому майбутньому.

Другим кроком стало реформування структури уряду згідно нових реалій і нових завдань. По-перше, було створено Урядовий комітет з питань європейської інтеграції на чолі з Прем'єр-міністром України. По-друге, створено урядовий офіс з питань європейської інтеграції секретаріату Кабінету Міністрів. По-третє, створено інститут заступників міністрів з питань європейської інтеграції в усіх міністерствах.

Третій крок – це те, що Україна і ЄС близькі до того, аби ввести безвізовий режим з 2015 року. Європейська комісія підтримала це рішення, і наразі дата скасування віз для українців залежить тільки від здатності уряду виконати взяті на себе зобов'язання, головне з яких – це видача біометричних паспортів.

Четвертим кроком стала гармонізація правил технічного регулювання. Україна почала переходити на європейські технічні стандарти і регламенти. У квітні-червні парламент прийняв три важливі закони у сфері технічного регулювання, які створюють основу для впровадження в Україні європейської моделі технічного регулювання.

Кроком номер п'ять є відкриття ринку ЄС для українських виробників. З 15 травня поточного року ЄС в односторонньому порядку обнулив 98 % митних зборів на українську продукцію. Цей захід справив і економічний, і дуже важливий психологічний ефект. Більшість українських підприємств були просто не готові ментально переорієнтуватися зі східного на західний напрямок, тому скасування мит принесло користь тільки тим, хто вже був присутній на європейських ринках.

Шостим кроком є відкриття доступу європейським компаніям для участі в управлінні українською ГТС (газотранспортною системою). Після довгих суперечок парламент нарешті надав європейським компаніям ексклюзивну можливість участі в управлінні національної газотранспортної системи та підземних сховищ. Це одне з найбільш ефективних рішень української влади у справі інтеграції з ЄС.

І сьомим, заключним кроком стали нові домовленості з країнами ЄС про реверс газу. Завдяки політичній підтримці ЄС Україна підписала контракти і почала постачання газу зі Словаччини, Угорщини та Німеччини [2, с. 75].

Цьогоріч Україна отримала величезний, але найвірогідніше, останній у цьому поколінні шанс зробити прорив у європейському напрямку. Зараз країна має великий кредит довіри в європейській спільноті. Тим паче, в

самій Україні спостерігається небувала до цього єдність щодо подальшої долі держави.

Усі гілки влади і всі впливові політичні сили публічно декларують відданість європейським цінностям та ідеалам. Однак на практиці ситуація виглядає трохи інакше. Україна почала рух у бік ЄС, але швидкість цього руху не настільки висока, як хотілось би більшості громадян.

Література

1. Україна на міжнародній арені // Зб. матер. та док.: У 6 т. – К.: Юрінформ, 2011. – Т. 4.
2. Цвік М. В. Загальна теорія держави і права: Підручник / М. В. Цвік, В. Д. Ткаченко, Л. Л. Богачова та ін.; За ред. М. В. Цвіка, О. В. Петришина; М-во освіти і науки України, Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х.: Право, 2014. – 583 с.
3. Політологічний енциклопедичний словник / [упорядн. В. П. Горбатенко; за ред. Ю. С. Шемшученка, В. Д. Бабкіна, В. П. Горбатенко]. – Вид. 2-ге, доповн. і переробл. – К.: Генеза, 2010. – 736 с.
4. Парахонський Б. Місце та роль України в сучасному геополітичному просторі / Б. Парахонський // Стратегічна панорама. – 2008. – № 1-2. – С. 36.
5. Захарченко Д. М. Україна 2012 і далі: геополітичні пріоритети та сценарії розвитку / Д. М. Захарченко. – К., 2013. – С. 272.

УДК 341.226(043.2)

Дзеціна Д. В., студентка,
Інститут екологічної безпеки,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Хом'яченко С. І., к.ю.н., доцент

ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

Цивільна авіація є важливим елементом єдиної транспортної системи України й має велике значення для її господарства та економіки. Значна роль цивільної авіації в транспортному комплексі визначається можливістю забезпечувати набагато більшу порівняно з іншими видами транспорту швидкість перевезення пасажирів, вантажів та пошти, особливо під час виконання перевезень на великі відстані. Проте авіаційний транспорт є одним із найшкідливіших об'єктів і може становити загрозу для населення та навколишнього природного середовища.

Безпека цивільної авіації, зокрема екологічна, - невід'ємна частина національної безпеки держави й має важливе значення. Джерелом